

So pa tudi med spodnještajerskimi Nemci nasprotniki naše avstrijske države. Zakaj se po naših mestih, trgih toliko slavi bivši nemški kancelar Bismark? Ker je hotel Avstrijo uničiti in jo združiti s Prusijo. Zakaj se pri nas razobešajo frankfurtarice? Ker so one znamenje združenja in edinosti vseh nemških dežel. Zakaj se pri nas s tako otročjo vestnostjo nosi modriž? Ker je to bila najbolj omiljena cvetlica bivšemu pruskemu kralju in nemškemu cesarju. Zakaj se nam vsiljuje tako predrzno povsodi nemški jezik? Ker hočejo ponemčiti slovenske dežele, da bi bile potem sposobne, da se izvijajo našemu, vse narode ljubečemu cesarju ter izročijo pruskemu, nemškemu cesarju.

Slovinci, pazite na one spodnještajerske Nemce, ki so sovražniki naše vere, našega jezika in našega cesarja ter se jih ogibajte vselej in povsod. S.

Politični ogled.

Deželni odbornik dr. Henrik Reicher je izstopil iz deželnega odbora. Nemški listi pišejo, da je izstopil samo iz zdravstvenih oziror, podrugod se pa sliši, da je dalo povod njegovemu izstopu nesporazumljenje z drugimi nemškimi deželnimi odborniki.

Volitve v deželne zборе se utegnejo vršiti po glasovih z Dunaja, meseca oktobra, in sicer v prvi polovici. Le na Češkem se ne ve, kaj storiti, ker češki deželni zbor se snide še na zborovanje meseca septembra in Čehi žele, da bi trajalo tisto zborovanje vsaj do polovice oktobra.

Državni zbor se snide baje v prvi polovici oktobra. Radi deželnozbornih volitev na Češkem bo imel nekoliko časa premor. Körber upa, da bo državni zbor tudi jeseni posloval redno in mirno ter da se reši proračun za l. 1902 brez viharjev.

V Solnogradu so odkrili spomenik cesarice Elizabete. Slavnostij, ki so bile velikanske, se je udeležil tudi cesar, ki je bil povsodi z navdušenjem sprejet.

Denarni polom v Nemčiji. Velika Lipska banka je propadla, ker je delniško društvo za sušenje drož v Kaslu, ki je imelo iz Lipske banke okoli 80 milijonov mark, ves denar ali poneverilo ali pa lahkomišelnost napravilo. Vseh tovarn in industrijskih podjetij, ki so poginile vsled poloma Lipske banke, je veliko. Samo v Lipsiji je prišlo vsled tega nad 30 tvrdtk v konkurz. V Nemčiji je mnogo gnjilega. Toliko sleparstva svet že dolgo ni videl, kakor sedaj na Nemškem.

Komaj je Daniel odšel, že potrka stari Morgun na vrata.

«O'—o! Bog te živi, Anton! Zelo me veseli, da me enkrat obišeš —, zakliče župnik, odpiraje mu vrata.

«Imam nekaj na srcu, častitljivi. Nekaj kar morebiti ni za mojo starost. Pa glavna reč je, da moj sin ničesar ne izve. Z jedno besedo, jaz se hočem ženiti —»

«No to ni nič posebnega. Res je, da že nisi več mlad, ter bi bilo boljše, ako bi skrbel za svojo dušo —. Zakaj pa hočeš sinu ženitev prikriti?»

«Po poroki hočem mu vse razodeti, le sedaj ne, prosim vas, le sedaj ne.

«Naj ti bo!»

«Hvala lepa, častiti! Z bogom!»

«Potrpi, potrpi! Glavno reč si pa pozabil. Kako se imenuje nevesta?»

«Vdova Lucija Sobodika.»

Duhovnik maje začujeno z glavo in molče zapiše.

Nekega dne delal je Daniel sam na polju, ko prihitel Angela vsa zasopla k njemu.

«Oh, ljubi Daniel, kaj vse sem ravno prej ućakala!»

«Kaj pa ljuba?» vpraša na pol šaljivo na pol radovedno Daniel in oko mu zatemni. Kaj, ko bi oče izvedel o njegovi nakani, misli si mladenič.

Shod moravskih nemških katolikov se vrši v prihodnji jeseni v Olomucu. Čas za ta važni sestanek še ni določen, vrše se pa že obširne priprave. Iz skrajno nepovoljnih poročil, ki jih objavljajo dan za dnevom nemško-liberalna glasila, pa je posneti, da te priprave dobro napredujejo. Posebno značilna pa je opazka dunajske židinj, da prireditelji bodočega katoliškega shoda ne morejo dobiti nikakega predsednika temu shodu. Skrb dunajskih krivonoscev za moravske katolike je res vzgledna! Morda pa naprosi pripravljalni odbor Noskeja, Vrabca in Adlerja? Potrebne sposobnosti in gorečnosti za katol. stvar jim itak nihče ne more odreči!

Avstro-Ogerski poslanik v Vatikanu, grof Revertera je v ponedeljek ostavil svoje mesto, na katero se skoro gotovo ne povrne več. Mož se poda na Dunaj. Grof Revertera je dosegel starost 75 let in je upravljal posel poslanika pri sv. stolici od 29. oktobra 1888, torej skozi 13 let. Kot naslednik se imenuje v prvi vrsti grof Karol Kuefstein, ki je sedaj poslanik v Bonnu.

Sestanek treh vladarjev. Sredi mes. avgusta se snidejo blizu Moguncije nemški cesar Viljem, ruski car Nikolaj in angleški kralj Edvard. Prvi bo došel kot običajno k veliki vojaški paradi, car bo bival v gradu Wolfgarten pri Darmstadtu, kralj Edvard pa v Hormbergu, oba bota imela jednako daleč v Monguncijo. Ta sestanek pa je po mnenju merodajnih in tudi nemerodajnih politikov velike politiske važnosti. Važen sicer ni zaradi tega, ker ruski car pride na obisk nemškega cesarja, ampak ker pride tje tudi angleški kralj in se snide s carjem.

Preganjanje kristjanov na Koreji. Kolinskim listom prihaja iz Soeula naslednje skrajno tužno poročilo z dne 6. t. m., ki je hočemo tukaj na kratko omeniti: Na otoku Quelpart so se skozi deset dnij vršili vroči boji mej katoliškimi misijonarji in njihovimi gojenci na jedni in mej ondotnim prebivalstvom na drugi strani. Petnajst sto domačinov ter 300 gojencev je padlo v boju. Guverner pravi, da so boja krivi misijonarski učenci (?), ker so davkarji z njih pomočjo pobirali pri prebivalstvu previsoke davke. To razume, kdor more. Ker sta padla v boju tudi dva francoska misijonarja, je odplula proti otoku jedna francoska vojna ladija. Našli so oba še pri življenju. Koreanska vlada je naročila uradništvu strogo (?) preiskavo in je odposlala na lice mesta nekaj vojaštva. — Iz tega poročila pa ni razvidno, ali je tu govor o novih nemirih, ali pa je to samo

«Ko grem po vodo», govori žalostno Angela, «zagledam pod jednim drevesom stati tvojega očeta in mojo mater. Držala sta se za roki ter se ljubeznjivo pogledavala». Dekle začne jokati. «O Bog, kaj bo iz naju, ako se stara vzameta». Daniel jo tolaži: «Le na Boga zaupajva, bo že vse dobro izšlo».

Od sedaj sta opazovala očeta in mater na vseh potih.

* * *

Prišla je jesen in ž njo čas, ko se ljudje ženijo in možijo.

Tudi čas poroke za Danielovega očeta je prišel. Stari Morgun oblekel se je praznično ter hotel oditi v cerkev.

«Kam pa oče?» vpraša Daniel.

«K sosedu grem!»

«Dobro oče, jaz grem s teboj.»

«Idi sam, jaz ostanem doma», odgovori nevoljno stari, ter se preobleče.

Oba se vsedeta na klop ter molčita, le jezni pogledi, katere sta pošiljala drug drugemu, govorili so dovolj razločno, kaj se je godilo v prsih.

Čez nekaj časa vstane stari ter gre k studencu. Daniel ga molče spremlja; od studenca se napoti v klet, ali Daniel ga ne izpusti iz oči.

V kleti vpraša oče sina:

zakasnjeno poročilo o zadnjih krvavih dogodkih. Brzkone bo prvo resnično, ker so prvokrat na pomoč došle ruske in angleške vojne ladije že odplule od otoka in je znova vzkipelo brezmejno sovraštvo domačinov napram kristjanom.

Dopisi.

Iz Jarenine. (Drobne novice.) Občinska volitev na Pesnici se je končala z znago naših nasprotnikov. Nezaslišano je, kako so motili in zapeljevali nasprotniki naše volilce. Izmed naših sta bila voljena v odbor le dva. Prav po nemško so odhajali zmago. Kričali in vpili so, da je bila groza. Velike protipostavnosti so se godile pred volitvijo, istotako pri volitvi; zato so se Slovenci pritožili na namestništvo, da razveljavi celo volitev. Da so nekatere lačenpergarje lažje pridobili, dali so dva dni prej, 22. jun., prirediti na Pesnici takozvano «Sonnenwendfeier», pri kateri so, kakor nekdanj paganski Nemci, žgali kresove na čast nemškim malikom. Pozdravili so svoje malike tudi s kresom, ki je izražal besede: Heil und Sieg! Tudi pri tej priliki so strašno vpili, peli, pili, nazadnje pa so se še zbili «turnerji» in nemški študentje, da je tekla kri na čast nemškim malikom. To vam je res čudna olika nemška! Hvala Bogu, da smo pošteni, mirni Slovenci. — V mali občini Kaniži so imeli 10. julija obč. volitve, pri kateri so bili zopet zraven Jager, Gornik, Reininger in Ledinek. Seveda je pri tej volitvi zmagala zopet nemškutarija, katera že od nekdanj vlada v Kaniži. Bilo je v odboru do sedaj več naših mož, pa ker so se jim oči odprle še le tedaj, ko je bilo prepozno, so tokrat propadli. Smilijo se nam imenovani volilski priganjači (agitatorji), čisto se bodo zdelali. Koliko morajo vedno govoriti, koliko se prevoziti, pa še le ne gre vse tako, kakor si oni želijo — V goricah se nam kaže lepo, toda oglašajo se razne bolezni in — toča, ki je 12. julija v Vukovskem dolu in vrhu že napravila veliko škodo. Da streljanje pomaga, prepričujemo se tudi tukaj, ako so strelne postaje po četrt ure narazen razpostavljene. Kjer pa po cele pol ure ni strelne postaje, tam gotovo toča pobije.

V Hočah. (Izlet.) Bralno in pevsko društvo »Maribor« je priredilo v nedeljo, dne 14. t. mes. izlet z veselico v oddaljeno in prijazno vasico Hoče. Da je vse hrepenelo po izletu, pokazala je množica občinstva, ki

«Zakaj laziš vedno za menoj?»

«Rad bi videl, so li vsi sodi polni —» odgovori Daniel.

«Čuj Daniel, si li ti moj sin ali ne?»

«Oče, si li ti moj oče ali moj nasprotnik? Ti si že star, jaz pa še mlad. Zakaj mi jemlješ srečo; vedi, da ljubim Angelo hčer taiste, s katero se ti hočeš poročiti.»

Molče zapusti stari klet in se napoti k Luciji.

«Čuj Lucija, jaz sem si premislil; midva se nemoreva poročiti. Pustiva srečo najnima otrokoma.»

Solze polijejo ugledno ženo; prav govori, misli si sama pri sebi; boljše je, da se mladi ženijo, kakor stari. Potem si zbrise solze rekoč:

«Pridita danes z Danielom k meni!»

Zakaj se ni babica učila pisati?

Poslovenil Ivan V.—uk.

Bilo je v nedeljo popoldan. Ne daleč od neke majhne vasice stoji temen gozd in nekoliko na stran na majhnem homolcu se vidi že od daleč stara hišica. Da hišica ni zapuščena, pričajo lepo pobeljene stene in lepo sadno drevje okoli poslopja.

Pred vrati na klopici sedi, kakih 9 let star fantič ter piše šolsko nalogo. Od vasi